

készültek azok a földalatti helyiségek is, amelyek most is megvannak s amelyeket Marsili sugalmazott tervezetében. A következő századokban azonban Marsilinak minden tervét mellőzték, sőt a főváros építészeti fejlődése érdekében, amely elé a falak súlyos akadályt gördítettek, azok egy részét beépítették a hozzájuk kapcsolt épületekbe főképen a felsővárosban, részben pedig végkép lebontották.

FOLYAM

*Azt mondják, baj, hogy büszke dáliák
nyílnak partodról gyémánszemű napba,
hogy könnyes, fényes kincsét dűsan adja
örvénnel tarka nagy harmóniád.*

*Szorogatnak, de bőven szétzilált
áldásod végül zúgva tart a partnak
s átengedi magát, hogy elragadjad
a bús, sovány, omladozó világ.*

*Terülj el gyémántos, smaragd füvedben,
tűz-csiholó, termő vizedbe lebben
a fény, az árny: áradt iránya hit.*

*Hadd merüljön meg benned minden élet,
boruljon rád minden kaldsz a megérett
maggal neveld a fény virágait.*

Marconnay Tibor.

NEM HÓDITOTTAM MEG A VILÁGOT.

*Velem is úgy volt egyszer,
hogy minden az enyém lesz.
Halló, ifjúság! Halló, élet!
Mámorosan robotgaltam.*

*Északra? Délre? Mindegy,
csak menni, szállni, égni.
Halló, te szöke! Halló, barna!
A csók, a csók röptsen.*

*Fáklya voltam, vagy csillag,
nem tépelődtem, égtem.
Enyém a világ, halló, halló!
Meghódítani mentem.*

*De háborúba vittek,
az ágyú földre vágott.
Halló, Úristen! Halló, élni!
Rokkantan nyöszörögtem.*

*Negyvenötéves lettem,
most már nem jöhet semmi.
Halló, élek még? Halló, igen?
Isten veletek, álmok.*

Majthényi György.